

Projekty rozwiązań legislacyjnych - *Ustawa o muzeach*

Opracowanie: dr hab. Piotr Majewski, prof. UKSW
Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów (kwiecień 2017)

Inicjując prace nad rozwiązaniami legislacyjnymi, odwoływano się do podejmowanych w przeszłości projektów zmian Ustawy o muzeach, w szczególności do:

- a) raportu zespołu ekspertów działającego przy Departamencie Dziedzictwa Kulturowego MKiDN a następnie przy Narodowym Instytucie Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów (2011),
- b) raportu *Strategia Rozwoju Muzealnictwa – założenia programowe*, przygotowanego w NIMOZ (2012).

W czasie prac nad opracowywaniem projektu zmian, uwagi zgłosiły:

- a) Komitet Programowy I Kongresu Muzealników Polskich, zrzeszający w szczególności: Stowarzyszenie Muzealników Polskich, Polski Komitet Narodowy ICOM, Stowarzyszenie Muzeów na Wolnym Powietrzu w Polsce,
- b) Ogólnopolski Komitet Protestacyjny Muzeów i Innych Instytucji Kultury NSZZ „Solidarność” *Dziady Kultury* i Rada Krajowa Sekcji Muzeów i Instytucji Ochrony Zabytków NSZZ „Solidarność”,
- c) Sygnatariusze listu otwartego dotyczącego deakcesji muzealiów,
- d) Oddział Wielkopolski Stowarzyszenia Muzealników Polskich,
- e) Polskie Stowarzyszenie Inwentaryzatorów Muzealnych.

W trakcie prac zgromadzono zasób wiedzy, dotyczący obowiązujących w Polsce aktualnie i w przeszłości aktów prawnych, dotyczących muzealnictwa i ochrony zbiorów oraz analogicznych regulacji prawnych, obowiązujących w innych krajach (Francja, Irlandia, Niemcy, Wielka Brytania, Włochy).

Celem zmian było uporządkowanie przepisów Ustawy o muzeach pod względem legislacyjnym, co oznacza:

- a) projekt nowego aktu prawnego,
- b) nową konstrukcją dokumentu (kolejność rozdziałów, ujednoczenie wielokrotnie nowelizowanego tekstu),
- c) aktualizację i ujednoczenie terminologii.

Celem zasadniczym – zmiany merytoryczne, dotyczące m.in.:

- a) katalogu ustawowych zadań muzeów,
- b) pojęcia „muzealium”,
- c) statusu muzeum rejestrowanego,
- d) standardów bezpieczeństwa muzealiów i osób odwiedzających muzea,
- e) zarządzania mobilnością muzealiów (w tym ich ewidencjonowania),
- f) „ścieżki kariery” muzealnika,
- g) statusu tzw. muzeów prywatnych, niebędących instytucjami kultury,
- h) nadzoru Ministra KiDN nad sektorem muzealnym.

Przykłady zmian

Legenda:

Projekt nowej Ustawy o muzeach

Wybrane przykłady zmian w projekcie nowej Ustawy o muzeach

Konkordancja z przepisami obowiązującej Ustawy o muzeach (wyłącznie w odniesieniu do przykładów zmian – wg stanu na kwiecień 2017 r.)

Ustawa z dnia ... o muzeach

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) cele i zadania muzeum;
- 2) zasady jego tworzenia i funkcjonowania muzeum oraz organów opiniodawczo-doradczych;
- 3) sposób ewidencjonowania i zbywania muzealiów oraz postępowania z nimi w przypadku likwidacji muzeum;
- 4) wykaz stanowisk, na których zatrudniani są pracownicy realizujący cele i zadania muzeum;
- 5) zasady obejmowania ochroną prawną rzeczy ruchomej sprowadzanej z zagranicy na wystawę czasową.

Art. 2. 1. (art. 1) Muzeum jest jednostką organizacyjną albo częścią jednostki organizacyjnej, prowadzącą działalność kulturalną, której celami są:

- 1) gromadzenie i ochrona dóbr kultury o charakterze materialnym i niematerialnym oraz dóbr natury;
- 2) eksponowanie i udostępnianie zgromadzonych muzealiów;
- 3) informowanie o wartościach i treściach zgromadzonych muzealiów;
- 4) upowszechnianie wiedzy i podstawowych wartości na temat historii, nauki i kultury polskiej oraz światowej;
- 5) kształtowanie wrażliwości poznawczej i estetycznej społeczeństwa.

2. Muzeum nie jest nastawione na osiągnięcie zysku.

3. Nazwa „muzeum” podlega ochronie prawnej i mogą jej używać wyłącznie muzea w rozumieniu niniejszej ustawy.

4. Nazwy „muzeum” używa jednostka organizacyjna albo część jednostki organizacyjnej:

- 1) wpisana do wykazu muzeów, o którym mowa w art. 11 ust. 1;
- 2) niewpisana do wykazu muzeów, o którym mowa w art. 11 ust. 1, o ile został dopełniony obowiązek, o którym mowa w art. 10 ust. 1.

Art. 1. Muzeum jest jednostką organizacyjną nienastawioną na osiągnięcie zysku, której celem jest gromadzenie i trwała ochrona dóbr naturalnego i kulturalnego dziedzictwa ludzkości o charakterze materialnym i niematerialnym, informowanie o wartościach i treściach gromadzonych zbiorów, upowszechnianie podstawowych wartości historii, nauki i kultury polskiej oraz światowej, kształtowanie wrażliwości poznawczej i estetycznej oraz umożliwianie korzystania ze zgromadzonych zbiorów.

Art. 3. (art. 2) Muzeum realizuje cele, o których mowa w art. 2, w szczególności przez:

- 1) pozyskiwanie muzealiów w statutowo określonym zakresie;
- 2) dokumentowanie i naukowe opracowywanie zgromadzonych muzealiów, w tym prowadzenie badań mających na celu ustalenie ich pochodzenia oraz poprzednich właścicieli;
- 3) przechowywanie zgromadzonych muzealiów, w warunkach zapewniających im właściwy stan zachowania i bezpieczeństwo, oraz magazynowanie ich w sposób, który umożliwi do nich dostęp, w szczególności do celów edukacyjnych i naukowych;
- 4) zabezpieczanie i konserwację zgromadzonych muzealiów;
- 5) zabezpieczanie zabytków archeologicznych nieruchomości oraz innych nieruchomości dóbr kultury i dóbr natury, niebędących muzealiami, o ile muzeum posiada do tego warunki;
- 6) urządzenie wystaw;
- 7) organizowanie badań i ekspedycji naukowych, w tym archeologicznych;
- 8) prowadzenie działalności edukacyjnej;
- 9) popieranie i prowadzenie działalności artystycznej i upowszechniającej kulturę;
- 10) udostępnianie zgromadzonych muzealiów oraz udostępnianie dotyczących ich dokumentacji;
- 11) zapewnianie właściwych warunków zwiedzania oraz korzystania z muzealiów i dotyczących ich informacji;
- 12) prowadzenie działalności wydawniczej, a w szczególności – opracowywanie publikacji i druków dotyczących zgromadzonych muzealiów.

Art. 2. Muzeum realizuje cele określone w art. 1, w szczególności przez:

- 1) gromadzenie zabytków w statutowo określonym zakresie;
- 2) katalogowanie i naukowe opracowywanie zgromadzonych zbiorów;
- 3) przechowywanie gromadzonych zabytków, w warunkach zapewniających im właściwy stan zachowania i bezpieczeństwo, oraz magazynowanie ich w sposób dostępny do celów naukowych;
- 4) zabezpieczanie i konserwację zbiorów oraz, w miarę możliwości, zabezpieczanie zabytków archeologicznych nieruchomych oraz innych nieruchomych obiektów kultury materialnej i przyrody;
- 5) urządzenie wystaw stałych i czasowych;
- 6) organizowanie badań i ekspedycji naukowych, w tym archeologicznych;
- 7) prowadzenie działalności edukacyjnej;
- 7a) popieranie i prowadzenie działalności artystycznej i upowszechniającej kulturę;
- 8) udostępnianie zbiorów do celów edukacyjnych i naukowych;
- 9) zapewnianie właściwych warunków zwiedzania oraz korzystania ze zbiorów i zgromadzonych informacji;
- 10) prowadzenie działalności wydawniczej.

Art. 4. 1. (art. 5.2-4) Muzeum państwowym jest muzeum wpisane do rejestru instytucji kultury, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2012 r. poz. 406, z późn. zm.), prowadzonego przez ministra albo kierownika urzędu centralnego.

2. Muzeum samorządowym jest muzeum wpisane do rejestru instytucji kultury, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, prowadzonego przez jednostkę samorządu terytorialnego.

3. Muzeum niebędącym instytucją kultury jest muzeum niewpisane do rejestru instytucji kultury, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej.

Art. 5. (art. 4) W sprawach nieuregulowanych w ustawie do muzeum państwowego i muzeum samorządowego mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej.

Rozdział 2

Tworzenie i funkcjonowanie muzeum

Art. 6. (art. 3) Muzeum może być tworzone dla jednego albo kilku rodzajów dóbr kultury lub dóbr natury.

Art. 7. 1. (art. 5.1) Muzeum może być tworzone lub prowadzone przez:

- 1) ministra,
- 2) kierownika urzędu centralnego,
- 3) jednostkę samorządu terytorialnego,
- 4) osobę fizyczną,
- 5) osobę prawną lub
- 6) jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej.

2. (art. 5.4.) Podmiot prowadzący muzeum:

- 1) zapewnia środki potrzebne do jego utrzymania i rozwoju;
- 2) zapewnia bezpieczeństwo zgromadzonym muzealiom;
- 3) sprawuje nad nim nadzór.

3. (art. 5.6) Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3, zapewniają środki potrzebne do utrzymania i rozwoju muzeum, uwzględniając przejrzyste zasady wydatkowania środków publicznych.

Art. 8. 1. (art. 6.1) Muzeum działa na podstawie statutu nadanego przez podmiot prowadzący muzeum.

2. Statut muzeum zawiera co najmniej wskazanie:

- 1) nazwy, terenu działania i adresu siedziby muzeum;
- 2) nazwy podmiotu prowadzącego muzeum albo imienia i nazwiska osoby prowadzącej muzeum;
- 3) zakresu działania muzeum;
- 4) rodzaju i zakresu gromadzonych muzealiów, a w przypadku muzeum niebędącego instytucją kultury także dokumentacji muzealiów;
- 5) podmiotu zarządzającego i organu nadzorującego muzeum oraz organów doradczych, a także sposób ich powoływania;
- 6) liczby zastępców dyrektora muzeum oraz tryb powoływania i odwoływania na to stanowisko, w przypadku gdy takie stanowisko ma być w muzeum utworzone;
- 7) źródła finansowania działalności muzeum;
- 8) zakresu działalności gospodarczej, w przypadku gdy muzeum zamierza taką działalność prowadzić;
- 9) zasad dokonywania zmian w statucie.

3. Podmiot prowadzący muzeum, przekazuje projekt statutu albo projekt jego zmiany do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

4. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego zatwierdza projekt statutu albo projekt jego zmiany w drodze decyzji administracyjnej oraz wpisuje muzeum do wykazu o którym mowa w art. 11.

5. Muzeum niebędące instytucją kultury stanowiące część jednostki organizacyjnej działa na podstawie regulaminu. Do regulaminu stosuje się przepisy ust. 1 – 4.

Art. 6. 1. Muzeum działa na podstawie statutu nadanego przez podmiot, o którym mowa w art. 5 ust. 1, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, z zastrzeżeniem ust. 5.

2. Statut określa w szczególności:

- 1) nazwę, teren działania i siedzibę muzeum;
- 2) zakres działania;
- 3) rodzaj i zakres gromadzonych zbiorów;
- 4) organ zarządzający i nadzorujący oraz organy doradcze i sposób ich powoływania;
- 5) źródła finansowania działalności muzeum;
- 6) zasady dokonywania zmian w statucie;
- 7) zasady prowadzenia działalności, o której mowa w art. 9, jeżeli muzeum zamierza taką działalność prowadzić.

2. Pierwszy statut nadany muzeum, statut muzeum w organizacji, zawiera postanowienia regulujące proces organizowania muzeum i obowiązuje do czasu jego zakończenia. Za dzień zakończenia organizowania muzeum przyjmuje się dzień otwarcia wystawy stałej.

3. Po dniu zakończenia organizowania muzeum nadaje się muzeum statut zgodnie z wymogami określonymi w ust. 2.

4. (uchylony)

5. Muzeum nieposiadające osobowości prawnej, w tym muzeum funkcjonujące w ramach struktury jednostki organizacyjnej, działa na podstawie regulaminu nadanego przez podmiot, o którym mowa w art. 5 ust. 1. Przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio do regulaminu.

6. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego prowadzi spis uzgodnionych regulaminów, o których mowa w ust. 6.

Uwaga:

Kategoria „muzeów niebędących instytucjami kultury” wprowadzana jest celem doprecyzowania statusu prawnego tzw. muzeów prywatnych.

Doprecyzowanie statusu tzw. muzeów prywatnych oznacza z jednej strony możliwość uregulowania statusu wyznaniowych i uczelnianych instytucji muzealnych, z drugiej – stworzenie skuteczniejszych instrumentów nadzoru nad przedsięwzięciami, mającymi na celu gromadzenie przedmiotów potencjalnie niebezpiecznych (np. broni), w tym – uniemożliwienia im uzyskania formy organizacyjnej muzeum.

Art. 9. 1. (art. 6b.1) Muzeum niebędące instytucją kultury powstaje z dniem nadania statutu albo regulaminu przez podmiot prowadzący muzeum i jego zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

2. Do czasu otwarcia wystawy stałej muzeum niebędące instytucją kultury posiada status muzeum niebędącego instytucją kultury w organizacji.

3. Statut albo regulamin muzeum posiadającego status muzeum niebędącego instytucją kultury w organizacji, poza elementami, o których mowa w art. 8 ust. 2, zawiera także postanowienia regulujące proces organizowania muzeum.

4. Muzeum posiadające status muzeum niebędącego instytucją kultury w organizacji jest reprezentowane przez podmiot prowadzący muzeum.

5. Po otwarciu wystawy stałej podmiot prowadzący muzeum posiadające status muzeum niebędącego instytucją kultury w organizacji, występuje do ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego z wnioskiem o wpis do wykazu muzeów, o którym mowa w art. 11.

6. Wniosek o zmianę statusu muzeum składa się nie później niż 12 miesięcy od dnia nadania pierwszego statutu albo regulaminu muzeum posiadającemu status muzeum niebędącego instytucją kultury w organizacji.

7. Podmiot prowadzący muzeum posiadające status muzeum niebędące instytucją kultury w organizacji może wystąpić do ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego z wnioskiem o wydanie pozwolenia na przedłużenie czasu trwania organizowania muzeum.

8. Czas trwania organizowania muzeum niebędącego instytucją kultury może być przedłużony o nie więcej niż 12 miesięcy od dnia wydania pozwolenia.

9. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków, o których mowa w ust. 5 i 7, oraz tryb postępowania z wnioskami, uwzględniając umożliwienie skutecznej identyfikacji muzeum, którego dotyczą wnioski oraz podmiotu, który utworzył lub prowadzi muzeum, w tym konieczność podania jego nazwy, siedziby i adresu lub imienia, nazwiska i adresu, a także umożliwienie skutecznej weryfikacji w zakresie zasadności przedłużenia czasu trwania organizowania muzeum.

Art. 10. 1. (art. 5b.4) Podmiot, który utworzył muzeum, występuje do ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego z wnioskiem o wpis tego muzeum do wykazu muzeów nie później niż 7 dni od dnia nadania statutu albo regulaminu.

2. **(art. 5b.5)** Wniosek o wpis do wykazu muzeów zawiera dane, o których mowa w art. 11 ust. 2.

3. **(art. 5b.6)** Do wniosku o wpis do wykazu załącza się kopię statutu albo regulaminu muzeum.

4. **(art. 5b.7)** Podmiot prowadzący muzeum przekazuje ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego dane, o których mowa w art. 11 ust. 2, nie później niż 14 dni od dnia zmiany tych danych.

5. **(art. 5b.8)** W przypadku danych, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 9 i 10, informację o ich zmianie przekazuje się raz w roku według stanu na dzień 31 grudnia danego roku.

6. **(art. 6b.9)** Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego wykreśla muzeum niebędące instytucją kultury posiadające status muzeum niebędącego instytucją kultury w organizacji z wykazu muzeów w przypadku, gdy podmiot prowadzący muzeum:

- 1) nie wystąpi, w terminie o którym mowa w ust. 3, z wnioskiem o zmianę statusu muzeum albo z wnioskiem o wydanie pozwolenia na przedłużenie czasu trwania organizowania muzeum albo
- 2) nie uzyska pozwolenia na przedłużenie czasu trwania organizowania muzeum.

7. **(art. 5b.9)** Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania z wnioskiem o wpis do wykazu muzeów oraz sposób prowadzenia wykazu muzeów, mając na uwadze efektywny przebieg postępowania w sprawie wpisu do wykazu muzeów oraz przejrzystości prowadzenia wykazu muzeów.

Art. 11. 1. (art. 5b.1) Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego prowadzi wykaz muzeów.

2. (art. 5b.2) Wykaz muzeów zawiera:

- 1) nazwę muzeum;
- 2) adres siedziby muzeum;
- 3) nazwę podmiotu, który utworzył albo prowadzi muzeum, albo imię i nazwisko osoby, która utworzyła albo prowadzi muzeum;
- 4) status muzeum;
- 5) datę zatwierdzenia projektu statutu albo projektu regulaminu przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego;
- 6) datę nadania albo zmiany odpowiednio statutu albo regulaminu muzeum;
- 7) datę wpisu do Państwowego Rejestru Muzeów - w przypadku, gdy muzeum jest wpisane do tego rejestru;
- 8) zakres działania muzeum;
- 9) liczbę muzealiów;
- 10) liczbę m² powierzchni wystawowej, którą dysponuje muzeum.

3. (art. 5b.3) Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego ogłasza wykaz muzeów w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej.

Art. 12. 1. (art. 6c.1) Muzeum niebędące instytucją kultury będące jednostką organizacyjną z dniem nadania statutu muzeum i jego zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może we własnym imieniu nabywać prawa, w tym własność nieruchomości i inne prawa rzeczowe, zaciągać zobowiązania, pozywać i być pozywane.

2. Podmiot, który działał w imieniu muzeum niebędącego instytucją kultury w organizacji, odpowiada solidarnie z muzeum niebędącym instytucją kultury za zobowiązania wynikające z tego działania.

3. Wierzyciel muzeum niebędącego instytucją kultury będącego jednostką organizacyjną może prowadzić egzekucję z majątku podmiotu prowadzącego muzeum, w przypadku gdy egzekucja z majątku muzeum okaże się bezskuteczna (subsydiarna odpowiedzialność podmiotu prowadzącego muzeum niebędącego instytucją kultury).

4. Przepis ust. 3 nie stanowi przeszkody do wniesienia powództwa przeciwko podmiotowi prowadzącemu muzeum niebędące instytucją kultury będące jednostką organizacyjną, zanim egzekucja z majątku muzeum okaże się bezskuteczna.

5. Subsydiarna odpowiedzialność podmiotu prowadzącego muzeum niebędące instytucją kultury będące jednostką organizacyjną, nie dotyczy zobowiązań powstałych, gdy muzeum posiadało status muzeum niebędącego instytucją kultury w organizacji.

Art. 13. 1. Muzeum państwowym i muzeum samorządowym zarządza dyrektor muzeum.

2. Dyrektor muzeum, o którym mowa w ust. 1, reprezentuje je na zewnątrz.

Art. 14. 1. Dyrektora muzeum, o którym mowa w art. 13 ust. 1, powołuje podmiot prowadzący muzeum.

2. Dyrektora muzeum, o którym mowa w art. 13 ust. 1, powołuje się na okres od trzech do siedmiu lat.

Art. 15. 1. W muzeum państwowym dyrektor muzeum jest powoływany i odwoływany po uzyskaniu:

- 1) zgody albo opinii ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego;
- 2) opinii związków zawodowych działających w muzeum.

2. Opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, zasięga się w przypadku powołania na stanowisko dyrektora muzeum osoby, która zajmuje to stanowisko i będzie powołana na kolejny okres, o którym mowa w art. 14 ust. 2.

3. Opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie zasięga się w przypadku, gdy kandydat na stanowisko dyrektora muzeum został wyłoniony w drodze konkursu, o którym mowa w art. 21.

Art. 16. 1. W muzeum samorządowym dyrektor muzeum jest powoływany i odwoływany po uzyskaniu opinii związków zawodowych działających w muzeum.

2. Opinii, o której mowa w ust. 1, nie zasięga się w przypadku, gdy kandydat na stanowisko dyrektora muzeum został wyłoniony w drodze konkursu, o którym mowa w art. 21.

3. Dyrektora muzeum samorządowego będącego instytucją kultury, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie 16 ust. 2 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, odwołuje się po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Uwaga:

Punkt uwzględniający postulat części środowisk muzealnych, aby niniejsza ustawa uwzględniała zasady powoływania dyrektorów w zakresie szerszym niż tylko poprzez odwołanie do Ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej.

Postulowanym rozwiązaniem jest przeniesienie z Ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej wszystkich zagadnień, odnoszących się do muzeów, do Ustawy o muzeach.

Niniejszy projekt nie proponuje zmian w stosunku do obecnych uregulowań statusu dyrektora muzeum, opisanych w UoOiPDK, otwiera jednak taką możliwość.

Art. 17. 1. Podmiot prowadzący muzeum państwowe albo muzeum samorządowe, przed powołaniem dyrektora muzeum zawiera z nim umowę, w formie pisemnej, w której określa się warunki organizacyjno-finansowe działalności muzeum oraz program jego działania.

2. Umowa wchodzi w życie z dniem powołania dyrektora muzeum.

Art. 18. 1. Dyrektor muzeum w muzeum państwowym i muzeum samorządowym może być odwołany przed upływem okresu, na który został powołany:

- 1) na własną prośbę;
- 2) z powodu choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie obowiązków;
- 3) z powodu naruszenia przepisów prawa w związku z zajmowanym stanowiskiem;
- 4) w przypadku odstąpienia od realizacji umowy, o której mowa w art. 17 ust.1.

2. Dyrektor muzeum w muzeum państwowym może być odwołany przed upływem okresu, na który został powołany także w przypadku przekazania muzeum państwowego w trybie art. 21a ust. 2 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej.

Art. 19. W sprawach powoływania i odwoływania dyrektora muzeum w zakresie nieuregulowanym w ustawie mają zastosowanie przepisy art. 68-72 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeksu pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666).

Art. 20. Kandydata na stanowisko dyrektora muzeum państwowego albo muzeum samorządowego można wyłonić w drodze konkursu, z zastrzeżeniem art. 16 ust. 2-5 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej.

Art. 21. 1. Podmiot prowadzący muzeum państwowe albo muzeum samorządowe może powierzyć zarządzanie tego muzeum osobie fizycznej lub prawnej lub jednostce organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej, stosując przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2015 r. poz. 2164, z późn. zm.).

2. Powierzenie zarządzania następuje na podstawie umowy o zarządzaniu muzeum zawartej między podmiotem prowadzącym muzeum a podmiotem, który będzie zarządzał muzeum, na okres nie krótszy niż trzy lata.

3. Umowa o zarządzaniu muzeum określa:

- 1) warunki wynagradzania zarządcy, uwzględniające zasadę równowagi świadczeń;
- 2) sposób podziału zysku;
- 3) kryteria oceny pracy zarządcy;
- 4) tryb przeprowadzania kontroli wykonywania umowy;
- 5) kary umowne z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy;
- 6) przesłanki i tryb rozwiązywania umowy przed upływem terminu, na który została zawarta.

4. W przypadku gdy zarządcą ma być osoba prawna, umowa powinna przewidywać, kto w jej imieniu będzie wykonywał czynności zarządu.

Art. 22. Do czasu powołania dyrektora muzeum państwowego albo muzeum samorządowego, wyłonionego w trybie przepisów art. 14 – art. 16 lub art. 21 albo do czasu powierzenia zarządzania muzeum osobie fizycznej lub prawnej w trybie przepisów art. 21 podmiot prowadzący muzeum państwowe albo samorządowe może powierzyć pełnienie obowiązków dyrektora muzeum wyznaczonej osobie na okres nie dłuższy niż rok.

Art. 23. (art. 16) Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii Rady do Spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej, może w prowadzonych przez siebie muzeach powierzyć swoje uprawnienia radzie powierniczej, w zakresie:

- 1) nadzoru nad realizacją przez muzeum celów, o których mowa w art. 2 ust. 1, i zadań, o których mowa w art. 3;
- 2) powoływania i odwoływania dyrektora muzeum.

Art. 24. (art. 17) Minister inny niż Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, kierownik urzędu centralnego oraz jednostka samorządu terytorialnego, mogą w prowadzonych przez siebie muzeach wpisanych do Państwowego Rejestru Muzeów powierzyć – za zgodą ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii Rady do Spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej – swoje uprawnienia radzie powierniczej, w zakresie, o którym mowa w art. 23.

Art. 25. (art. 18) W muzeum, w którym działa rada powiernicza:

- 1) rada muzeum ulega rozwiązaniu, z dniem powołania rady powierniczej albo
- 2) nie powołuje się rady muzeum.

Uwaga:

W obecnym stanie prawnym, który obliguje Ministra KiDN oraz kierownika jednostki organizacyjnej do zawierania umów, określających warunki finansowe oraz program działalności danej instytucji (określający z jednej strony zadania instytucji, z drugiej – autonomię dyrektora w zakresie ich realizacji) organ nadzoru, jakim jest rada powiernicza, ma charakter dysfunkcyjny.

Biorąc jednak pod uwagę, iż decyzja o usunięciu zapisów, dotyczących rad powierniczych, nie ma wyłącznie charakteru legislacyjnego, pozostawiono te zapisy w obecnym kształcie (wyjąwszy czas trwania kadencji rady), z w/w rekomendacją.

Art. 26. (art. 19.1) Rada powiernicza składa się z nie mniej niż z 9 i nie więcej niż z 15 członków.

2. Członków rady oraz przewodniczącego powołuje i odwołuje, spośród osób posiadających odpowiednie wykształcenie i doświadczenie zawodowe, podmiot, który prowadzi muzeum.

3. Kadencja rady powierniczej trwa cztery lata.

4. Członkostwo w radzie powierniczej wygasa przed upływem kadencji w przypadku:

- 1) śmierci członka rady powierniczej;
- 2) zrzeczenia się przez członka rady powierniczej członkostwa w radzie powierniczej;
- 3) skazania członka rady powierniczej prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) ubezwłasnowolnienia członka rady powierniczej;
- 5) nieuczestniczenia członka rady powierniczej w trzech kolejnych posiedzeniach rady powierniczej.

5. Posiedzenia rady powierniczej odbywają się nie rzadziej niż trzy razy w roku.

6. Szczegółowy tryb pracy rady powierniczej określa regulamin uchwalany przez radę i zatwierdzany przez podmiot, który prowadzi muzeum.

Art. 27. 1. (art. 19a.1) Członkom rady powierniczej może przysługiwać:

- 1) wynagrodzenie za udział w posiedzeniu rady powierniczej;
- 2) zwrot kosztów przejazdów, związanych z udziałem w posiedzeniu rady powierniczej, na zasadach określonych w przepisach regulujących należności przysługujące pracownikowi, zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej, z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju. Wydatki te pokrywa muzeum.

2. Dyrektor muzeum przyznaje zwrot kosztów przejazdów, jeżeli środki na ten cel są ujęte w planie finansowym muzeum na dany rok.

3. Wysokość wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, ustala podmiot, który prowadzi muzeum.

4. Wysokość wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, nie może być wyższa niż:

- 1) 50% dla przewodniczącego rady powierniczej,
 - 2) 45% dla członka rady powierniczej
- minimalnego wynagrodzenia przewidzianego w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

Art. 28. 1. (art. 11.1) Przy muzeum państwowym i muzeum samorządowym działa rada muzeum.

2. Do zadań rady muzeum należy:

- 1) sprawowanie nadzoru nad realizacją przez muzeum celów, o których mowa w art. 2 ust. 1;
- 2) dokonywanie oceny działalności muzeum, na podstawie przedłożonego przez dyrektora muzeum sprawozdania rocznego z działalności muzeum;
- 3) opiniowanie przedłożonego przez dyrektora muzeum rocznego planu działalności muzeum;
- 4) opiniowanie wniosków dyrektora muzeów o zamianę, sprzedaż lub darowiznę muzealium.

3. Rada muzeum, w przypadku ogłoszenia konkursu na stanowisko dyrektora, wyznacza do składu komisji konkursowej, o której mowa w art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej dwóch dodatkowych członków.

4. Liczba członków rady muzeum wynosi nie mniej niż 5 i nie więcej niż 15, powoływanych i odwoływanych przez podmiot prowadzący muzeum.

5. Rada muzeum wybiera ze swojego grona przewodniczącego.

6. Na członków rady muzeum powoływane są osoby spośród kandydatów wskazanych przez:

- 1) podmiot, który prowadzi muzeum;
- 2) organy jednostki samorządu terytorialnego, na terenie których znajduje się siedziba muzeum, z wyjątkiem jednostki samorządu terytorialnego, która prowadzi muzeum;
- 3) stowarzyszenia naukowe i twórcze działające na terenie województwa, na terenie którego znajduje się siedziba muzeum;
- 4) fundacje i inne jednostki organizacyjne wspierające działalność muzeum;
- 5) ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w muzeach walk i martyrologii;
- 6) dyrektora muzeum;
- 7) radę muzeum.

7. Członkowie rady muzeum wskazani przez podmiot prowadzący muzeum, stanowią nie więcej niż 1/3 składu rady muzeum.

8. Kadencja członków rady muzeum trwa cztery lata.

9. Dyrektor muzeum i wyznaczony przez podmiot, który prowadzi muzeum, sekretarz rady muzeum uczestniczą w jej zebraniach.

10. Członkom rady muzeum mogą przysługiwać diety oraz zwrot kosztów przejazdów i noclegów na zasadach określonych w przepisach regulujących należności przysługujące pracownikowi, zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej, z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, o ile nie otrzymują ich z innego tytułu. Wydatki te pokrywa muzeum.

11. Dyrektor muzeum przyznaje należności, o których mowa w ust. 10, jeżeli środki na ten cel są ujęte w planie finansowym muzeum na dany rok.

12. Posiedzenia rady muzeum zwoływane są przez przewodniczącego rady muzeum z jego inicjatywy lub na wniosek połowy składu rady muzeum, nie rzadziej niż raz na 6 miesięcy.

13. Rada muzeum podejmuje rozstrzygnięcia w formie uchwał.

14. Uchwały rady muzeum są przyjmowane w głosowaniu jawnym, zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy składu rady muzeum. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos osoby prowadzącej posiedzenie rady muzeum.

15. Szczegółowy tryb pracy rady muzeum określa uchwalony przez nią regulamin.

16. Obsługę techniczno-organizacyjną oraz biurową rady muzeum zapewnia muzeum, przy którym działa rada muzeum.

Art. 29. 1. (art.12.1) Dyrektor muzeum albo w przypadku muzeum niebędącego instytucją kultury stanowiącego część jednostki organizacyjnej - podmiot prowadzący muzeum, zwani dalej „podmiotem zarządzającym muzeum” może utworzyć kolegium doradcze, z własnej inicjatywy lub na wniosek co najmniej połowy zatrudnionych w muzeum muzealników.

2. Kolegium doradcze może mieć charakter stały albo być utworzone w związku z realizacją konkretnego zadania.

3. Liczba członków kolegium doradczego wynosi nie więcej niż 10 członków, powoływanych i odwoływanych przez podmiot zarządzający muzeum.

4. Przewodniczącego kolegium doradczego wyznacza podmiot zarządzający muzeum.

5. Zastępcę przewodniczącego oraz sekretarza kolegium doradczego, który prowadzi dokumentację oraz obsługę kancelaryjno-biurową kolegium, wybiera spośród swoich członków kolegium doradcze.

6. Posiedzenia kolegium doradczego zwoływane są z inicjatywy:

- 1) przewodniczącego kolegium lub
- 2) co najmniej połowy składu kolegium, lub
- 3) podmiotu zarządzającego muzeum

– nie rzadziej niż raz na 6 miesięcy.

7. Kolegium doradcze wyraża opinie w kwestiach stanowiących przedmiot jego działania w formie uchwał.

8. Uchwały kolegium są przyjmowane w głosowaniu jawnym, zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy składu kolegium. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos osoby prowadzącej posiedzenie kolegium.

9. Protokoły z posiedzeń kolegiów wraz z podjętymi na nich uchwałami są przekazywane podmiotowi zarządzającemu muzeum.

Art. 30. 1. (art. 10.1) Wstęp do muzeum jest odpłatny, chyba że podmiot prowadzący muzeum, postanowi o nieodpłatnym wstępie do muzeum.

2. W jednym dniu tygodnia wstęp na wszystkie wystawy muzeów jest nieodpłatny.

3. Wysokość opłat za wstęp do muzeum oraz dzień, o którym mowa w ust. 2, ustala i podaje do publicznej wiadomości na stronie internetowej muzeum podmiot zarządzający muzeum.

4. Podmiot zarządzający muzeum może zwolnić z opłat za wstęp ze względu na ważny interes społeczny.

5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, grupy osób, którym przysługuje ulga w opłacie lub zwolnienie z opłaty za wstęp do muzeów państwowych, oraz rodzaje dokumentów potwierdzających ich uprawnienia, uwzględniając przy tym odpowiednio przepisy obowiązujące w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej oraz w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

6. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Rady do Spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej, wykaz państwowych muzeów walk i martyrologii, do których wstęp jest bezpłatny, ze względu na szczególny charakter historyczny i edukacyjny tych muzeów.

Art. 31. (art. 9) Muzeum może prowadzić, jako dodatkową, działalność gospodarczą w celu finansowania zadań, o których mowa w art. 3.

Art. 10. 1. Wstęp do muzeów jest odpłatny, chyba że właściwy podmiot, o którym mowa w art. 5 ust. 1, postanowi o nieodpłatnym wstępie do muzeum.

2. W jednym dniu tygodnia wstęp na wystawy stałe muzeów jest nieodpłatny.
3. Dyrektor muzeum ustala i podaje do publicznej wiadomości, w sposób zwyczajowo przyjęty, wysokość opłat za wstęp do muzeum oraz dzień, o którym mowa w ust. 2. Dyrektor muzeum może zwolnić z opłat za wstęp.
4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, grupy osób, którym przysługuje ulga w opłacie lub zwolnienie z opłaty za wstęp do muzeów państwowych, oraz rodzaje dokumentów potwierdzających ich uprawnienia, uwzględniając przy tym odpowiednio przepisy obowiązujące w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej oraz w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.
5. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii Rady do Spraw Muzeów, ustali, w drodze rozporządzenia, wykaz państwowych muzeów martyrologicznych, do których wstęp jest bezpłatny, ze względu na szczególny charakter historyczny i edukacyjny tych muzeów.

Art. 32. 1. (art. 25.1) Muzeum pobiera opłatę za przygotowanie i udostępnianie muzealium do celów innych niż jego eksponowanie w muzeum, do którego inwentarza muzealiów muzealium jest wpisane, w szczególności za kopiowanie, sporządzanie reprodukcji lub fotografii, a także za przygotowywanie muzealium do wypożyczenia oraz jego wypożyczenie.

2. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, ustala podmiot zarządzający muzeum.

3. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy o udostępnienie wizerunku muzealium wystąpi instytucja nienastawiona na osiągnięcie zysku, w tym inne muzeum, podmiot zarządzający muzeum może obniżyć wysokość opłaty albo zwolnić z opłaty.

4. Muzeum nie pobiera opłaty za wypożyczenie muzealium innemu muzeum mającemu siedzibę na terytorium:

- 1) Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) państwa członkowskiego Unii Europejskiej, innego niż Rzeczypospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej i państwa członka Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, na zasadzie wzajemności.

5. W przypadku ustalenia i pobierania opłaty za czynności, o których mowa w ust. 1, podejmowane w ramach udostępniania informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania stosuje się przepisy ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. 352).

Art. 25. 1. Muzeum pobiera opłaty za przygotowanie i udostępnianie zbiorów do celów innych niż zwiedzanie, w szczególności za kopiowanie, sporządzanie reprodukcji lub fotografii, przygotowywanie zbiorów do wypożyczenia oraz ich wypożyczenie.

2. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, ustala dyrektor muzeum. W uzasadnionych przypadkach dyrektor muzeum może ustalić opłatę ulgową lub zwolnić z opłaty.
3. Nie pobiera się opłat za wypożyczenia muzealiów między muzeami krajowymi oraz, pod warunkiem wzajemności, między muzeami z siedzibą w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej oraz w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.
4. W przypadku ustalania i pobierania opłat za czynności, o których mowa w ust. 1, podejmowane w ramach udostępniania informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania stosuje się przepisy ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. 352).

Art. 33. 1. (art. 25a.1) Wizerunek muzealium może być utrwalony i przechowywany na informatycznym nośniku danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114 oraz z 2016 r. poz. 352 i 1579).

2. Muzeum pobiera opłatę za udostępnienie informatycznego nośnika danych zawierającego utrwalony wizerunkiem muzealium. Bezpośredni dostęp do wizerunku muzealium drogą elektroniczną jest bezpłatny.

3. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 2, ustala podmiot zarządzający muzeum.

4. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności, gdy o udostępnienie wizerunku muzealium występuje instytucja nienastawiona na osiągnięcie zysku, w tym inne muzeum, podmiot zarządzający muzeum może obniżyć wysokość opłaty albo zwolnić z opłaty.

5. W przypadku ustalenia i pobierania opłaty za udostępnianie wizerunku muzealium z wykorzystaniem informatycznego nośnika danych jako informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania stosuje się przepisy ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego.

Art. 34. 1. (art. 5a.1) Muzeum może być połączone wyłącznie z innym muzeum będącym instytucją kultury lub inną instytucją kultury niebędącą muzeum, jeżeli połączenie nie spowoduje uszczerbku w wykonywaniu dotychczasowych zadań muzeum.

2. Połączenie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić po wydaniu przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego decyzji o wyrażeniu zgody na łączenie, poprzedzonej uzyskaniem opinii Rady do spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej. Rada obowiązana jest przedstawić opinię niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia doręczenia jej wniosku o wydanie opinii. W razie braku wydania opinii we wskazanym terminie minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego wydaje decyzję.

Art. 35. 1. (art. 6d.1) Podmiot prowadzący muzeum niebędące instytucją kultury, może przekazać to muzeum innemu podmiotowi w celu dalszego jego prowadzenia.

2. Przekazanie muzeum niebędącego instytucją kultury następuje na podstawie umowy, która zawiera:

- 1) nazwę i adres siedziby muzeum;
- 2) imię i nazwisko albo nazwę i adres siedziby podmiotu, który prowadził muzeum;
- 3) imię i nazwisko albo nazwę i adres siedziby podmiotu, który będzie prowadził muzeum;
- 4) zasady przejęcia zobowiązań związanych z prowadzeniem muzeum.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, nie później niż 30 dni od dnia zawarcia umowy występuje z wnioskiem o zatwierdzenie statutu albo regulaminu muzeum.

4. Za zobowiązania muzeum powstałe do dnia przekazania muzeum niebędącego instytucją kultury, podmiot przekazujący ponosi solidarną odpowiedzialność z nabywcą.

Art. 5a. 1. Muzeum może być łączone z innymi instytucjami kultury działającymi na podstawie przepisów o organizowaniu działalności kulturalnej, jeżeli połączenie nie spowoduje uszczerbku w wykonywaniu dotychczasowych zadań.

2. Połączenie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić po pozytywnym zaopiniowaniu przez Radę do Spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej, zwaną dalej „Radą do Spraw Muzeów”.

Rozdział 3

Nadzór nad działalnością muzeum

Art. 36. 1. (art. 6a.1) Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego koordynuje i realizuje politykę państwa w zakresie działalności muzeów oraz w zakresie miejsc pamięci narodowej, w tym pomników zagłady oraz grobów i cmentarzy wojennych, w szczególności przez:

- 1) tworzenie muzeów;
- 2) sprawowanie nadzoru nad muzeami i dokonywanie kontroli ich działalności;
- 3) sprawowanie opieki nad miejscami pamięci narodowej oraz trwałymi upamiętnieniami faktów, wydarzeń i postaci z nimi związanymi w kraju i za granicą;
- 4) wspieranie inicjatyw w zakresie sprawowania opieki nad miejscami pamięci narodowej oraz trwałymi upamiętnieniami faktów, wydarzeń i postaci z nimi związanymi przez inne podmioty;
- 5) dokonywanie trwałych upamiętnień w miejscach pamięci narodowej, w tym w miejscach walk i męczeństwa Narodu Polskiego, oraz upamiętnień związanych z nimi faktów, wydarzeń, postaci;
- 6) opiniowanie stanu opieki nad pomnikami zagłady oraz muzeami walk i martyrologii;
- 7) organizowanie współpracy ze środowiskami i organizacjami emigracyjnymi, polonijnymi oraz polskimi poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej w sprawowaniu opieki nad miejscami pamięci narodowej, w tym miejscami walk i męczeństwa Narodu Polskiego;
- 8) popularyzowanie wiedzy o miejscach pamięci narodowej oraz ich znaczenia dla historii, dziedzictwa i tożsamości narodowej;
- 9) wykonywanie innych zadań wynikających z umów międzynarodowych dotyczących miejsc pamięci narodowej, w tym grobów i cmentarzy wojennych.

2. Organy właściwe w sprawach wydawania zezwoleń na wykonanie trwałych znaków i obiektów upamiętniających walki i męczeństwo wydają zezwolenie po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, z zastrzeżeniem uprawnień Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, o których mowa w art. 531 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2016 r. poz. 152, 178, 677 i 749).

Art. 37. (art. 8.ust.1) Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego sprawuje nadzór nad muzeami.

Art. 38. 1. (art. 8.ust.2-9) W ramach nadzoru nad muzeami minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może dokonać kontroli muzeum.

2. W przypadku stwierdzenia, że:

- 1) działalność muzeum narusza przepisy powszechnie obowiązujące lub przepisy wewnętrzne,
 - 2) bezskuteczne okazały się zalecenia usunięcia stwierdzonych uchybień
- minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może, w drodze decyzji administracyjnej, zakazać dalszej działalności muzeum.

3. Decyzję o zakazie działalności muzeum wydaje się po wysłuchaniu podmiotu, który muzeum prowadzi oraz po zasięgnięciu opinii Rady do Spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej.

4. W przypadku muzeum państwowego i muzeum samorządowego decyzję, o której mowa w ust. 3, wydaje się po wysłuchaniu rady muzeum lub rady powierniczej.

5. W decyzji o zakazie działalności muzeum wskazuje się sposób zabezpieczenia muzealiów.

6. Decyzję o zakazie działalności muzeum minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej.

7. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może powierzyć zadanie, o którym mowa w ust. 1, wyspecjalizowanej państwowej instytucji kultury, która mu podlega.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego zmienia statut instytucji kultury, o której mowa w ust. 7, oraz upoważnia jej dyrektora do wykonywania zadania, o którym mowa w ust. 1.

Art. 39. 1. (art. 13.1-7) Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego prowadzi Państwowy Rejestr Muzeów.

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego ogłasza Państwowy Rejestr Muzeów w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej.

3. Do Państwowego Rejestru Muzeów wpisuje się muzeum charakteryzujące się wysokim poziomem działalności i posiadające muzealia o szczególnej wartości dla dziedzictwa narodowego.

4. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przed wpisaniem muzeum do Państwowego Rejestru Muzeów dokonuje oceny muzeum pod względem:

- 1) znaczenia posiadanych przez muzeum muzealiów;
- 2) zabezpieczenia posiadanych przez muzeum muzealiów;
- 3) liczby wykwalifikowanych pracowników tworzących zawodową grupę muzealników.

5. Wpis do Państwowego Rejestru Muzeów następuje na podstawie decyzji administracyjnej ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, wydanej na wniosek podmiotu prowadzącego muzeum lub podmiotu zarządzającego muzeum.

6. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego weryfikuje co 2 lata zasadność wpisu muzeum do Państwowego Rejestru Muzeów, dokonując oceny, o której mowa w ust. 4.

7. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób prowadzenia Państwowego Rejestru Muzeów, w tym dokonywania w nim wpisów,
- 2) wzór wniosku, o wpis do Państwowego Rejestru Muzeów,
- 3) warunki i tryb dokonywania wpisów w Państwowym Rejestrze Muzeów, w tym minimalne wymagania w zakresie bezpieczeństwa muzealiów, zespołu wykwalifikowanych pracowników oraz pomieszczeń koniecznych do wypełniania zadań,
- 4) sposób pozyskiwania danych umożliwiających weryfikację, o której mowa w ust. 6
– biorąc pod uwagę dane niezbędne do dokonania oceny, o której mowa w ust. 4, sposób pozyskiwania danych potwierdzających zasadność dokonanego wpisu do Państwowego Rejestru Muzeów, a także ekonomikę postępowania w sprawie wpisu do tego rejestru.

Uwaga:

Upoważnienie do wydania nowego rozporządzenia regulującego prowadzenie Państwowego Rejestru Muzeów, doprecyzowującego istniejący system weryfikacji statusu muzeów rejestrowanych, w szczególności – tzw. minima kadrowe, wymagane w muzeach rejestrowanych i obligatoryjne dla ich organizatorów, w tym również samorządowych.

Art. 40. 1. (art. 14.1) Jeżeli weryfikacja, o której mowa w art. 39 ust. 6, nie potwierdzi zasadności wpisania muzeum do Państwowego Rejestru Muzeów, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego informuje o tym podmiot prowadzący muzeum i podmiot zarządzający muzeum, wyznaczając termin wprowadzenia w muzeum zmian, które spowodują, że kolejna weryfikacja potwierdzi zasadność wpisania muzeum do Państwowego Rejestru Muzeów.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa ogłasza informację o wynikach weryfikacji, o której mowa w art. 39 ust. 6, w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej.

3. Jeżeli kolejna weryfikacja również nie potwierdzi zasadności wpisania muzeum do Państwowego Rejestru Muzeów minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego skreśla muzeum z tego rejestru na podstawie decyzji administracyjnej.

Art. 41. 1. (art. 13.8 i 9) Muzeum wpisane do Państwowego Rejestru Muzeów:

- 1) jest uprawnione do używania nazwy „muzeum rejestrowane”;
- 2) korzysta ze szczególnej ochrony i pomocy finansowej państwa, w szczególności w ramach finansowego mecenatu państwa, realizowanego w formie dotacji i programów finansowych w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. 1870, 1948 i 1984) przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

2. **(art. 5.ust.8)** Muzeum państwowe i wpisane do Państwowego Rejestru Muzeów muzeum samorządowe mają prawo używania okrągłej pieczęci z wizerunkiem orła ustalonym dla godła Rzeczypospolitej Polskiej oraz nazwą muzeum w otoku.

Uwaga:

Wprowadzenie tego rozwiązania oznaczałoby możliwość zastosowania na etapie oceny strategicznej w Programach Ministra MKiDN „premię punktowej” dla muzeów rejestrowanych.

Art. 42. 1. (art. 20.1) Muzeum wpisane do Państwowego Rejestru Muzeów ma prawo pierwszeństwa zakupu od podmiotów prowadzących działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży dóbr kultury, w przypadku gdy umowa zakupu zostanie zawarta nie później niż 14 dni od dnia zgłoszenia przez muzeum zamiaru zakupu. W przypadku skorzystania z prawa pierwszeństwa zakupu, nabycie przez muzeum wpisane do Państwowego Rejestru Muzeów następuje po cenie z chwili zgłoszenia zamiaru zakupu.

2. Muzeum wpisanemu do Państwowego Rejestru Muzeów przysługuje prawo pierwokupu dobra kultury sprzedawanego na aukcji, w przypadku gdy oświadczenie w sprawie skorzystania z tego prawa zostanie złożone przez muzeum przed zakończeniem aukcji, na której to dobro kultury zostało sprzedane.

3. W przypadku złożenia oświadczenia o skorzystaniu z prawa pierwokupu przez więcej niż jedno muzeum wpisane do Państwowego Rejestru Muzeów przysługuje ono muzeum, które pierwsze złożyło takie oświadczenie.

4. Sprzedaż dokonana z naruszeniem prawa pierwszeństwa, o którym mowa w ust. 1, oraz prawa pierwokupu, o którym mowa w ust. 2, jest nieważna.

Art. 43. 1. (art. 7.1) Przy ministrze właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego działa Rada do Spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej jako organ doradczy w sprawach zarządzania, finansowania oraz polityki kulturalnej w zakresie muzealnictwa oraz spraw związanych z miejscami pamięci narodowej, w tym pomnikami zagłady.

2. Rada do Spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej składa się z 21 członków: 6 wskazanych przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz 15 wybranych na zjeździe muzeów, w rozumieniu ustawy.

3. Kadencja Rady do Spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej trwa 4 lata.

4. Członków Rady do Spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego. Przewodniczącego wskazuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego. Wiceprzewodniczącego wybiera Rada ze swego grona.

5. Posiedzenia Rady do Spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej zwołuje Przewodniczący z własnej inicjatywy albo z inicjatywy ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego albo co najmniej połowy składu Rady, nie rzadziej niż raz na 6 miesięcy.

6. Przewodniczący uzgadnia porządek posiedzenia Rady do Spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

7. Rada do Spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej wyraża opinie w kwestiach stanowiących przedmiot jej działania w formie uchwał.

8. Uchwały Rady do Spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej są przyjmowane w głosowaniu jawnym, zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy składu Rady. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos osoby prowadzącej posiedzenie Rady.

9. Protokół z posiedzenia Rady do Spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej wraz z podjętymi na nim uchwałami jest przekazywany ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

10. Szczegółowy tryb pracy Rady do Spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej określa uchwalony przez nią regulamin.

11. Obsługę techniczno–organizacyjną oraz biurową Rady do Spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

12. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres działania Rady do Spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej, sposób powoływania jej członków oraz Przewodniczącego i Wiceprzewodniczącego oraz tryb zwoływania zjazdu muzeów, w rozumieniu ustawy.

Art. 7. 1. Przy ministrze właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego działa Rada do Spraw Muzeów jako organ opiniodawczo-doradczy w sprawach zarządzania, finansowania oraz polityki kulturalnej w zakresie muzealnictwa oraz spraw związanych z miejscami pamięci narodowej, w tym pomnikami zagłady.

2. Rada do Spraw Muzeów składa się z 21 członków: 10 wskazanych przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w tym 3 reprezentujących muzea martyrologiczne, oraz 11 wybranych na zjeździe muzeów rejestrowanych.
3. Kadencja Rady do Spraw Muzeów trwa 3 lata.
4. Członków Rady do Spraw Muzeów powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego. Rada wybiera Przewodniczącego ze swojego grona.
5. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres działania Rady do Spraw Muzeów, sposób powoływania jej członków oraz Przewodniczącego, uwzględniając przy tym ich wiedzę merytoryczną, niezbędną przy pełnionej w niej funkcji.

Rozdział 4

Sposób postępowania z muzealiami

Art. 44. 1. (art. 21.1) Muzealium jest to rzecz ruchoma lub nieruchomości, dobro kultury lub natury, w tym zabytek w rozumieniu ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 1446, ze zm.):

- 1) stanowiące własność muzeum i wpisane do inwentarza muzealiów, a w przypadku muzeum niebędącego instytucją kultury także stanowiące własność podmiotu, który utworzył muzeum i wpisane do inwentarza muzealiów;
- 2) wpisane do innych spisów ewidencyjnych muzeum.

2. Muzealium stanowi dobro narodowe.

Art. 45. (art. 5.ust.7) Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres i tryb zabezpieczania muzealiów przed pożarem, kradzieżą i innym niebezpieczeństwem grożącym zniszczeniem lub utratą muzealiów, z uwzględnieniem rodzaju muzeów (muzea rejestrowane, muzea będące instytucjami kultury, muzea niebędące instytucjami kultury);
- 2) sposoby przygotowania muzealiów do ewakuacji w razie powstania zagrożenia.

– mając na względzie niedopuszczenie do sytuacji, w której muzealia mogą być utracone, uszkodzone lub zniszczone, oraz ochronę miejsca przechowywania i eksponowania muzealiów oraz ich ochronę w czasie transportu.

Art. 46. 1. (art. 24a.1) Kopiowanie muzealium będącego nośnikiem cyfrowym wymaga pozwolenia podmiotu zarządzającego muzeum.

2. Pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, nie wymaga kopiowanie na potrzeby związane z ewidencjonowaniem muzealiów.

Art. 21. 1. Muzealiami są rzeczy ruchome i nieruchomości stanowiące własność muzeum i wpisane do inwentarza muzealiów. Muzealia stanowią dobro narodowe.

1a. W przypadku muzeum nieposiadającego osobowości prawnej, muzealiami są rzeczy ruchome i nieruchomości stanowiące własność podmiotu, który utworzył muzeum, oraz wpisane do inwentarza muzealiów.

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, zakres, formy i sposób ewidencjonowania zabytków w muzeach, wskazując, w szczególności, rodzaj dokumentacji ewidencyjnej, wymagania, jakim powinno odpowiadać prowadzenie tej dokumentacji, sposób oznakowania muzealiów oraz tryb ich dokumentowania w przypadku przenoszenia poza siedzibę muzeum oraz skreślenia z inwentarza muzeum.

Uwaga:

Upoważnienie do wydania nowego rozporządzenia, którego celem będzie wprowadzenie stopniowości zadań muzeów, opisanych w niniejszym artykule, w zależności od tego, czy muzeum jest:

- muzeum rejestrowanym,
- muzeum o statucie lub regulaminie zatwierdzonym przez Ministra KiDN,
- muzeum niebędącym instytucją kultury.

Art. 47. (art. 29.1) Muzealium może być przenoszone poza teren muzeum za zgodą:

- 1) podmiotu zarządzającego muzeum, w przypadku:
 - a) wypożyczenia innemu muzeum,
 - b) konieczności dokonania prac konserwatorskich lub badań albo zapewnienia bezpieczeństwa,
 - c) ekspozycji na wystawie organizowanej poza muzeum, do którego inwentarza muzealiów jest wpisane muzealium,
 - d) sporządzania odwzorowania muzealium, w szczególności odwzorowań cyfrowych.
- 2) podmiotu prowadzącego muzeum oraz podmiotu zarządzającego muzeum, w przypadkach innych niż przypadki określone w pkt 1, jeżeli przeniesienie nie wpłynie ujemnie na działalność statutową muzeum.

Art. 29. 1. Muzealia mogą być przenoszone poza teren muzeum, w którym są wpisane do inwentarza:

- 1) za zgodą dyrektora muzeum, w przypadku:
 - a) wypożyczenia innym muzeum,
 - b) potrzeby konserwacji, badań lub zapewnienia bezpieczeństwa,
 - c) ekspozycji na wystawach;
- 2) za zgodą podmiotu, o którym mowa w art. 5 ust. 1, oraz dyrektora, w przypadkach niewymienionych w pkt 1, jeżeli przeniesienie nie wpłynie ujemnie na działalność statutową muzeum.

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, warunki, sposób i tryb przenoszenia muzealiów, z uwzględnieniem w szczególności warunków i sposobu przenoszenia, przechowywania ich w nowym miejscu oraz opracowywania dla nich dokumentacji naukowo-konserwatorskiej.

Art. 48. 1. (art. 23.1) Zamiany, sprzedaży albo darowizny muzealium będącego własnością muzeum:

- 1) państwowego albo samorządowego albo
 - 2) niebędącego instytucją kultury, w odniesieniu do muzealium wpisanego na Listę Skarbów Dziedzictwa, w rozumieniu art. 14a ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446, z późn. zm.), zwaną dalej „Listą Skarbów Dziedzictwa”
- dokonuje się po uzyskaniu pozwolenia ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

2. Muzealium wpisane na Listę Skarbów Dziedzictwa może być przedmiotem zamiany, sprzedaży lub darowizny, gdy w wyniku dokonania tych czynności muzealium pozostanie albo stanie się własnością muzeum państwowego albo samorządowego.

3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego wydaje pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, na wniosek podmiotu zarządzającego muzeum, po zasięgnięciu opinii Rady do Spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej.

4. Dyrektor muzeum państwowego albo samorządowego do wniosku dołącza opinię rady muzeum albo rady programowej.

5. Pozwolenie, o których mowa w ust. 1, wydaje się w uzasadnionych przypadkach, gdy zamiana, sprzedaż albo darowizna muzealium nie spowoduje:

- 1) obniżenia znaczenia muzealiów dla dziedzictwa kulturowego;
- 2) naruszenia integralności kolekcji muzealiów.

6. Kolekcją muzealiów jest wyodrębniona ich grupa, której nadano intencyjny związek, mając na celu ochronę wartości historycznych, materialnych lub symbolicznych, bądź grupa muzealiów, zgromadzonych według koncepcji kolekcjonera.

7. Środki uzyskane ze sprzedaży muzealium będącego własnością muzeum państwowego albo muzeum samorządowego, przeznacza się na zakup dobra kultury albo dobra natury, które będzie wpisane do inwentarza muzealiów muzeum, które dokonało sprzedaży.

Art. 49. 1. (art. 30.1) Muzealium wpisane do inwentarza muzealiów muzeum państwowego albo muzeum samorządowego nie podlega egzekucji na podstawie tytułu wykonawczego w sądowym lub administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym.

2. W przypadku prowadzenia egzekucji z muzealium wpisanego do inwentarza muzealiów muzeum niebędącego instytucją kultury, muzeum wpisane do Państwowego Rejestru Muzeów ma prawo pierwszeństwa zakupu tego muzealium od organu egzekucyjnego po cenie wylicytowanej. Przepisy art. 42 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

3. Organ egzekucyjny prowadzący egzekucję obowiązany jest do przekazania, nie później niż 30 dni przed planowanym terminem licytacji, informacji o planowanej licytacji muzealium, o którym mowa w ust. 2, ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Art. 50. 1. (art. 26.1) W przypadku likwidacji muzeum podmiot prowadzący muzeum, zapewnia muzealium warunki należytego przechowywania.

2. Sprzedaż muzealium likwidowanego muzeum państwowego albo muzeum samorządowego podmiotowi niebędącemu muzeum państwowym albo muzeum samorządowym wymaga pozwolenia ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

3. W przypadku sprzedaży muzealium wpisanego na Listę Skarbów Dziedzictwa likwidowanego muzeum niebędącego instytucją kultury, prawo pierwszeństwa zakupu tego muzealium ma muzeum wpisane do Państwowego Rejestru Muzeów na podstawie wyceny sporządzonej przez rzeczoznawcę. Przepisy art. 42 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

4. Jeżeli muzeum wpisane do Państwowego Rejestru Muzeów nie skorzysta z prawa pierwszeństwa zakupu podmiot prowadzący muzeum niebędące instytucją kultury rozstrzyga o dalszym przeznaczeniu muzealium.

Art. 51. 1. (art. 27) Szczegółowe zasady postępowania z muzealium, w przypadku likwidacji muzeum państwowego, określa każdorazowo minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w drodze decyzji administracyjnej, po zasięgnięciu opinii Rady do Spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej.

Art. 52. 1. (art. 28a) W przypadkach określonych w art. 50 - 51 muzealium przekazuje się wraz z jego dokumentacją ewidencyjną albo jej kopią.

Art. 53. (art. 28) Muzealium, będące zabytkiem w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w przypadku likwidacji muzeum podlega wpisowi do rejestru zabytków.

Art. 54. 1. (art. 24.1) Skreślenia muzealium z inwentarza muzealiów w muzeum:

- 1) państwowym albo samorządowym albo
 - 2) niebędącym instytucją kultury, w przypadku muzealium wpisanego na Listę Skarbów Dziedzictwa
- dokonuje się po uzyskaniu pozwolenia ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

2. Pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, nie wymaga skreślenie muzealium z inwentarza muzealiów, gdy jest ono wynikiem realizacji pozwolenia, o którym mowa w art. 48 ust. 1.

3. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek podmiotu zarządzającego muzeum.

4. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii Rady do Spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej, może nakazać w drodze decyzji administracyjnej skreślenie z inwentarza muzealiów:

- 1) dobra kultury albo dobra natury, które zostało wpisane do inwentarza pomimo, iż nie spełnia przesłanki, o której mowa w art. 44 ust. 1 albo
- 2) muzealium, które zostało skradzione albo uległo całkowitemu albo częściowemu zniszczeniu.

5. Zmiana w inwentarzu muzealiów wynikająca z konieczności dokonania prostowania błędu pisarskiego lub rachunkowego oraz innych oczywistych omyłek dokonuje się po uzyskaniu zgody podmiotu zarządzającego muzeum.

Uwaga:

Zmiana wprowadzona do obowiązującej Ustawy o muzeach w następstwie nowelizacji Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

W przypadku muzealium będącego zabytkiem, pozwolenie na skreślenie z inwentarza może być wydane z zastrzeżeniem warunku wpisania go do rejestru zabytków. Skreślenia dokonuje się z chwilą wpisania muzealium do rejestru zabytków.

W przypadku, o którym mowa w ust. 3, nie stosuje się przepisu art. 11 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446, z późn. zm.1)).

W przypadku wzruszenia decyzji o wpisaniu do rejestru zabytków muzealium skreślonego z inwentarza na podstawie pozwolenia, o którym mowa w ust. 3, skreślenie z inwentarza uważa się za niedokonane.

Art. 55. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres, formy i sposób ewidencjonowania muzealiów w muzeach, wskazując rodzaj i dopuszczalne formy dokumentacji ewidencyjnej, wymagania, jakim powinno odpowiadać prowadzenie tej dokumentacji, sposób oznakowania i dokumentowania muzealiów oraz tryb ich dokumentowania w przypadku przenoszenia poza siedzibę muzeum, skreślania z inwentarza muzealiów oraz likwidacji muzeum;
- 2) warunki, sposób i tryb przenoszenia muzealiów, z uwzględnieniem warunków i sposobu przenoszenia oraz przechowywania ich w nowym miejscu.

Art. 56. 1. (art. 30a) Dostęp do informacji mogących mieć wpływ na bezpieczeństwo muzealium ze względu na jego ochronę przed pożarem, kradzieżą i innym niebezpieczeństwem grożącym zniszczeniem lub utratą muzealium, podlega ograniczeniu.

Art. 57. 1. (art. 31) Przepisy rozdziału 4 nie naruszają przepisów dotyczących ochrony narodowego zasobu archiwalnego oraz przepisów regulujących zasady zbywania mienia komunalnego.

Uwaga:

Upoważnienie do wprowadzenia nowego rozporządzenia, regulującego zarządzanie ruchem muzealiów (odnoszącego się do wszystkich przypadków postępowania z muzealiami, opisanych w niniejszym rozdziale Ustawy), dopuszczającego m.in. stosowanie elektronicznych form ewidencjonowania zbiorów jako wyłącznych nie zaś jako uzupełniających.

Rozporządzenie winno też uwzględniać obligatoryjność stosowania standardów ewidencjonowania muzealiów, o ile rozwiązania w tym zakresie zostaną wprowadzone (projekt Ministerstwa Cyfryzacji *Kronik@*, projekt NIMOZ *e-muzea*).

Rozdział 5

Ochrona rzeczy ruchomej wypożyczonej z zagranicy na wystawę czasową

Art. 58. 1. (art. 31a.1) Dobro kultury będące rzeczą ruchomą wypożyczane z zagranicy na wystawę czasową organizowaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwane dalej „wypożyczanym dobrem kultury”, może zostać objęte ochroną prawną, jeżeli:

- 1) jego przywóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej leży w interesie publicznym;
- 2) nie znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) jego przywóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest zgodny z prawem;
- 4) nie zostało wywiezione z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej niezgodnie z prawem;
- 5) zorganizowanie wystawy czasowej bez objęcia tego dobra ochroną prawną nie byłoby możliwe lub skutkowałoby nieproporcjonalnie wysokimi kosztami jego wystawienia w stosunku do kosztów zorganizowania wystawy;
- 6) wystawa czasowa będzie organizowana przez:
 - a) instytucję kultury w rozumieniu ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej lub
 - b) muzeum niebędące instytucją kultury, o którym mowa w art. 4 ust. 3 ustawy,
– zwane dalej „organizatorem wystawy”.

2. Ochrona prawna wypożyczanego dobra kultury obejmuje okres nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia jej wwiezienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Ochrona prawna wypożyczanego dobra kultury ustaje:

- 1) gdy upłynął okres, w jakim wypożyczane dobro kultury było objęte ochroną prawną, określony w ewidencji, o której mowa w art. 62 ust. 1;
- 2) z dniem wywiezienia wypożyczanego dobra kultury z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) jeżeli wypożyczane dobro kultury nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 4.

4. Ochrona prawna wypożyczanego dobra kultury ustaje z mocą od dnia jego wwiezienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, gdy wypożyczane dobro kultury objęte ochroną prawną nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 4.

5. Wypożyczane dobro kultury objęte ochroną prawną nie podlega:

- 1) zajęciu w celu zabezpieczenia w postępowaniu cywilnym i administracyjnym;
- 2) egzekucji w sądowym i administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym;
- 3) zajęciu w celu zabezpieczenia kar majątkowych, środków karnych o charakterze majątkowym oraz roszczeń o naprawienie szkody w postępowaniu karnym.

Art. 59. 1. (art. 31b.1) Organizator wystawy składa ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego wniosek o objęcie ochroną prawną wypożyczanego dobra kultury, zwany dalej „wnioskiem”, co najmniej 5 miesięcy przed planowanym wwiezieniem tego dobra na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W przypadku stwierdzenia uchybień formalnych wniosku minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego wzywa organizatora wystawy do uzupełnienia wniosku w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 7 dni i nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.

3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej treść wniosku oraz określa termin, w którym osoby fizyczne, osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej mogą zgłaszać zastrzeżenia co do spełnienia przez wskazane we wniosku wypożyczone dobro kultury warunków, o których mowa w art. 58 ust. 1 pkt 2, 3 lub 4, nie krótszy jednak niż 30 dni od dnia udostępnienia treści wniosku.

4. Do zastrzeżenia dołącza się dokumenty uprawdopodobniające niespełnienie przez wypożyczone dobro kultury warunków, o których mowa w art. 58 ust. 1 pkt 2, 3 lub 4.

5. W przypadku zgłoszenia zastrzeżenia minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego wzywa organizatora wystawy do uzupełnienia wniosku w wyznaczonym terminie, nie krótszym jednak niż 7 dni i nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia. Treść uzupełnionego wniosku udostępnia się w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej.

6. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po upływie terminów, o których mowa w ust. 2, 3 lub 5, zasięga opinii państwowej instytucji kultury wyspecjalizowanej w zakresie muzealnictwa i ochrony zbiorów w sprawie spełniania warunków, o których mowa w art. 58 ust. 1.

7. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej informację o objęciu wypożyczanego dobra kultury ochroną prawną albo informację o nieobjęciu wypożyczanego dobra kultury ochroną prawną.

8. W sprawach o objęcie wypożyczanego dobra kultury ochroną prawną nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868, 996 i 1579).

9. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku oraz dokumenty dołączane do wniosku, uwzględniając umożliwienie skutecznej identyfikacji wypożyczanego dobra kultury, w tym konieczność podania imienia i nazwiska autora tego dobra, a także konieczność podania nazwy, siedziby i adresu organizatora wystawy oraz imienia, nazwiska i adresu lub nazwy, siedziby i adresu właściciela lub posiadacza wypożyczanego dobra kultury, oraz umożliwienie dokonania oceny spełnienia warunków określonych w art. 58 ust. 1.

Uwaga:

Zważywszy na relatywnie krótki okres funkcjonowania tzw. immunitetu muzealnego niniejszy projekt zmian ma charakter ograniczony.

Obowiązujące przepisy dotyczące tzw. immunitetu zostały opracowane w ramach tzw. III ustawy deregulacyjnej przez Ministerstwo Sprawiedliwości i znacząco odbiegają od pierwotnego projektu przygotowanego w NIMOZ.

Możliwa jest zmiana niniejszego rozdziału w związku z wprowadzeniem Ustawy o restytucji dóbr kultury (wcześniej – Ustawa o narodowych dobrach kultury).

Art. 60. 1. (art. 31c.1) Organizator wystawy zawiadamia niezwłocznie ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego o wwiezieniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wywiezieniu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wypożyczanego dobra kultury objętego ochroną prawną.

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, wzór zawiadomienia o wwiezieniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wypożyczanego dobra kultury objętego ochroną prawną oraz wzór zawiadomienia o wywiezieniu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wypożyczanego dobra kultury objętego ochroną prawną, uwzględniając umożliwienie skutecznej identyfikacji tego dobra, w tym konieczność podania imienia i nazwiska autora tego dobra, a także konieczność podania nazwy, siedziby i adresu organizatora wystawy oraz imienia, nazwiska i adresu lub nazwy, siedziby i adresu właściciela lub posiadacza wypożyczanego dobra kultury.

Art. 61. (art. 31d) W przypadku uzyskania informacji o niespełnieniu warunków, o których mowa w art. 58 ust. 1 pkt 3 lub 4, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii państwowej instytucji kultury wyspecjalizowanej w zakresie muzealnictwa i ochrony zbiorów w sprawie niespełnienia tych warunków, niezwłocznie informuje organizatora wystawy o ustaniu ochrony prawnej wypożyczanego dobra kultury.

Art. 62. 1. (art. 31e.1) Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego prowadzi ewidencję wypożyczanych dóbr kultury objętych ochroną prawną prowadzoną w formie kart ewidencyjnych.

2. Ewidencja zawiera:

- 1) określenie wypożyczanego dobra kultury objętego ochroną prawną, w tym imię i nazwisko autora tego dobra;
- 2) wskazanie planowanego terminu jego wwiezienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wywiezienia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) imię, nazwisko i adres lub nazwę, siedzibę i adres właściciela lub posiadacza wypożyczanego dobra kultury objętego ochroną prawną;
- 4) dane dotyczące wystawy czasowej, na której będzie eksponowane wypożyczane dobro kultury objęte ochroną prawną, w tym nazwę, siedzibę i adres organizatora wystawy;
- 5) wskazanie okresu, w jakim wypożyczane dobro kultury jest objęte ochroną prawną;
- 6) informację o ustaniu ochrony prawnej wypożyczanego dobra kultury z przyczyn określonych w art. 58 ust. 3 pkt 3.

3. W Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego udostępnia się informacje określone w ust. 2 pkt 1 i 3-6.

4. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, wzór karty ewidencyjnej, uwzględniając zakres danych objętych ewidencją, w tym potrzebę umożliwienia skutecznej identyfikacji wypożyczanego dobra kultury objętego ochroną prawną.

Rozdział 6

Pracownicy realizujący zadania muzeum

Art. 63. 1. (art. 32.1) Pracownicy zatrudnieni w muzeach na stanowiskach związanych z realizacją celów, o których mowa w art. 2 ust. 1, oraz zadań, o których mowa w art. 3, tworzą zawodową grupę muzealników.

2. Pracowników, którzy tworzą zawodową grupę muzealników, zatrudnia się na stanowiskach:

- 1) kustosza dyplomowanego;
- 2) starszego kustosza;
- 3) kustosza;
- 4) adiunkta;
- 5) asystenta;
- 6) starszego konserwatora;
- 7) konserwatora;
- 8) adiunkta konserwatorskiego;
- 9) starszego asystenta konserwatorskiego;
- 10) asystenta konserwatorskiego;
- 11) starszego dokumentalisty;
- 12) dokumentalisty;
- 13) młodszego dokumentalisty;
- 14) starszego renowatora;
- 15) renowatora;
- 16) renowatora przyuczonego;
- 17) młodszego renowatora;
- 18) przewodnika muzealnego.

Uwaga:

Założenia zmian w tej – obok kwestii płacowych – najbardziej interesujących organizacji i środowiska muzealne kwestii:

1. Kategoria „muzealnik” obejmuje wszystkie stanowiska związane z wykonywaniem zadań muzeów, określonych w art. 2 i 3 niniejszego projektu,
2. Uzupełnienie listy stanowisk w grupie zawodowej muzealników o stanowiska: starszego asystenta i starszego kustosza.
3. Wydłużenie wymaganego do awansu okresu stażowego na poszczególnych stanowiskach (o 1–2 lata).

Wskazane jest regulowanie tej materii nie w akcie prawnym rangi ustawowej, lecz w rozporządzeniu, co zwiększy elastyczność potencjalnych zmian przepisów, niezbędną np. w wypadku potrzeby reagowania na zmiany na rynku zatrudnienia w sektorze muzealnym.

Art. 64. 1. (art. 32a.1) Na stanowisku kustosza dyplomowanego zatrudnia się osobę, która posiada:

- 1) stopień naukowy doktora w dziedzinie związanej z zakresem gromadzonych w muzeum muzealiów lub stopień doktora sztuki w tej dziedzinie;
- 2) dorobek zawodowy w zakresie działalności muzealniczej;
- 3) co najmniej 7-letni staż pracy w muzeum lub mającym siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podmiocie, który prowadzi działalność muzealniczą.

2. Na stanowisku starszego kustosza zatrudnia się osobę, która posiada:

- 1) dyplom ukończenia studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich związanych z zakresem gromadzonych w muzeum muzealiów;
- 2) dyplom ukończenia studiów podyplomowych związanych z zakresem gromadzonych w muzeum muzealiów lub dorobek zawodowy w zakresie działalności muzealniczej;
- 3) co najmniej 6-letni staż pracy w muzeum lub podmiocie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

3. Na stanowisku kustosza zatrudnia się osobę, która posiada:

- 1) dyplom ukończenia studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich związanych z zakresem gromadzonych w muzeum muzealiów;
- 2) dyplom ukończenia studiów podyplomowych związanych z zakresem gromadzonych w muzeum muzealiów lub dorobek zawodowy w zakresie działalności muzealniczej;
- 3) co najmniej 5-letni staż pracy w muzeum lub podmiocie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

4. Na stanowisku adiunkta zatrudnia się osobę, która posiada:

- 1) dyplom ukończenia studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich związanych z zakresem gromadzonych w muzeum muzealiów;
- 2) co najmniej 4-letni staż pracy w muzeum lub podmiocie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

5. Na stanowisku asystenta zatrudnia się osobę, która posiada dyplom ukończenia studiów pierwszego stopnia związanych z zakresem gromadzonych w muzeum muzealiów.

6. Na stanowisku starszego konserwatora zatrudnia się osobę, która posiada dyplom ukończenia studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich odpowiadających danej specjalności oraz co najmniej 6-letni staż pracy.

7. (**art. 32c.1-10**) Na stanowisku konserwatora zatrudnia się osobę, która posiada dyplom ukończenia studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich związanych z zakresem gromadzonych w muzeum muzealiów oraz co najmniej 5-letni staż pracy.

8. Na stanowisku adiunkta konserwatorskiego zatrudnia się osobę, która posiada:

- 1) dyplom ukończenia studiów pierwszego stopnia związanych z zakresem gromadzonych w muzeum muzealiów oraz posiada co najmniej 5-letni staż pracy albo
- 2) dyplom ukończenia studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich związanych z zakresem gromadzonych w muzeum muzealiów oraz co najmniej 3-letni staż pracy.

9. Na stanowisku starszego asystenta konserwatorskiego zatrudnia się osobę, która posiada:

- 1) dyplom ukończenia studiów pierwszego stopnia związanych z zakresem gromadzonych w muzeum muzealiów oraz co najmniej 3-letni staż pracy albo
- 2) dyplom ukończenia studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich związanych z zakresem gromadzonych w muzeum muzealiów oraz co najmniej roczny staż pracy.

10. Na stanowisku asystenta konserwatorskiego zatrudnia się osobę, która posiada:

- 1) dyplom ukończenia studiów pierwszego stopnia związanych z zakresem gromadzonych w muzeum muzealiów lub
- 2) dyplom ukończenia studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich związanych z zakresem gromadzonych w muzeum muzealiów.

11. Na stanowisku starszego dokumentalisty zatrudnia się osobę, która posiada dyplom ukończenia studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich związanych z zakresem gromadzonych w muzeum muzealiów oraz co najmniej 2-letni staż pracy.

12. Na stanowisku dokumentalisty zatrudnia się osobę, która posiada dyplom ukończenia studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich związanych z zakresem gromadzonych w muzeum muzealiów oraz co najmniej roczny staż pracy.

13. Na stanowisku starszego renowatora zatrudnia się osobę, która posiada wykształcenie średnie oraz co najmniej 3-letni staż pracy.

14. Na stanowisku renowatora zatrudnia się osobę, która posiada wykształcenie średnie oraz co najmniej roczny staż pracy.

15. Na stanowisku renowatora przyuczonego zatrudnia się osobę, która posiada wykształcenie średnie lub zasadnicze zawodowe oraz co najmniej 2-letni staż pracy.

Art. 65. (art. 33) Muzeum prowadzące lub koordynujące prace naukowe może zatrudniać pracowników naukowych i badawczo-technicznych, na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 371, 1079 i 1311). Przepis art. 70 stosuje się odpowiednio.

Art. 66. 1. (art. 33a.1) Posiadanie kwalifikacji wymaganych na poszczególnych stanowiskach w muzeum stwierdza pracodawca na podstawie świadectw pracy, dyplomów poświadczających zdobyte wykształcenie, świadectw lub zaświadczeń o ukończeniu kursów, szkoleń specjalistycznych, praktyk zawodowych, a w przypadku stanowiska kustosza dyplomowanego, starszego kustosza i kustosza – także zaświadczenia o posiadaniu dorobku zawodowego.

2. Do stażu pracy zalicza się okresy zatrudnienia na stanowiskach, na których realizowane są zadania związane z działalnością muzealniczą, naukową, upowszechnianiem kultury lub ochroną zabytków i opieką nad zabytkami w:

- 1) muzeum, instytucji kultury innej niż muzeum, archiwum, uczelni, instytucie naukowym, instytucie badawczym, urzędzie administracji publicznej, państwowej lub samorządowej jednostce organizacyjnej;
- 2) podmiocie mającym siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który prowadzi działalność taką jak podmioty, o których mowa w pkt 1.

Art. 67. 1. (art. 33b.1) Posiadanie dorobku zawodowego wymaganego na stanowisku kustosza dyplomowanego, starszego kustosza i kustosza stwierdza minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, na wniosek zainteresowanego, po zasięgnięciu opinii komisji kwalifikacyjnej.

2. Do dorobku zawodowego zalicza się:

- 1) publikacje naukowe, popularnonaukowe i informacyjne, opracowane indywidualnie albo zbiorowo;
- 2) projekty ekspozycji dóbr kultury opracowanych indywidualnie albo zbiorowo, kierowanie takimi projektami, lub inne formy udziału w tego rodzaju projektach;
- 3) prowadzenie badań naukowych i prac dokumentacyjnych;
- 4) uczestnictwo w krajowych lub międzynarodowych programach badawczych;
- 5) udział w krajowych lub międzynarodowych konferencjach naukowych lub udział w pracach komitetów organizacyjnych takich konferencji;
- 6) otrzymane nagrody i wyróżnienia;
- 7) kierowanie projektami organizowanymi we współpracy z innymi instytucjami krajowymi lub zagranicznymi, które realizują zadania związane z działalnością kulturalną;
- 8) udział w pracach komitetów redakcyjnych i rad naukowych czasopism;
- 9) członkostwo w krajowych lub międzynarodowych organizacjach lub towarzystwach naukowych, muzealnych, konserwatorskich i innych o charakterze twórczym;
- 10) osiągnięcia w zakresie dydaktyki, edukacji i upowszechniania wiedzy;
- 11) osiągnięcia w dziedzinie konserwacji zbiorów;
- 12) udział w stażach w instytucjach krajowych lub zagranicznych lub kierowanie takimi stażami.

Art. 68. 1. (art. 33c.1) Do wniosku o stwierdzenie posiadania dorobku zawodowego wymaganego na stanowisku kustosza dyplomowanego, starszego kustosza albo kustosza dołącza się dokumenty potwierdzające ten dorobek.

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego wydaje zainteresowanemu zaświadczenie o posiadaniu dorobku zawodowego wymaganego na stanowisku kustosza dyplomowanego, starszego kustosza albo kustosza albo stwierdza brak posiadania dorobku zawodowego wymaganego na tych stanowiskach.

3. Posiadanie dorobku zawodowego wymaganego na stanowisku kustosza dyplomowanego, starszego kustosza i kustosza stwierdza się jednorazowo.

Art. 69. 1. (art. 33d.1) Komisja kwalifikacyjna jest organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w sprawach opiniowania wniosków o stwierdzenie posiadania dorobku zawodowego.

2. Członków komisji kwalifikacyjnej powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii Rady do Spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej, spośród osób wyróżniających się wiedzą merytoryczną, osiągnięciami zawodowymi oraz dorobkiem w zakresie działalności muzealniczej.

3. Komisja kwalifikacyjna składa się z 5 członków, których kadencja trwa 4 lata.

4. Członkowie komisji kwalifikacyjnej wybierają ze swojego składu przewodniczącego komisji, który kieruje jej pracami.

5. Komisja kwalifikacyjna działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu organizacyjnego, zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Art. 70. Pracownik zatrudniony na stanowisku, o którym mowa w art. 63 ust. 2, przestrzega ogólnie przyjętych norm etyki zawodowej, a w szczególności nie prowadzi handlu dobrami kultury i dobrami natury związanymi z zakresem gromadzonych przez muzeum, w którym pracuje, muzealiów, nie gromadzi tego rodzaju dóbr oraz nie wykonuje ich ekspertyz ani wycen.